

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3104/04
29.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, kao zapisničarem, u upravnom sporu po tužbi AA, koju zastupa AB advokat i tužilje maloletne BB, koju zastupa zakonski zastupnik majka BA, protiv rešenja Ministarstva urbanizma i građevina Republike Srbije, Beograd, Kolubarski okrug u Valjevu 360 br. 351-00016/2004-02 od 20.2.2004. godine, uz učešće zainteresovanog lica JP "Direkcija za urbanizam, građevinsko zemljište, puteve i izgradnju Valjevo" iz Valjeva, u predmetu inspeksijske mere, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 29.3.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba tužilje Biljane Jovanović SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva urbanizma i građevina RS Beograd, Kolubarski okrug u Valjevu 360 br. 351-00016/2004-02 od 20.2.2004. godine.

Tužba tužilje Bojane Jovanović SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilje AA izjavljena 16.8.2002. godine na zaključak Opštinske uprave Valjevo, Odeljenja za urbanizam i imovinsko-pravne poslove br. 351-111/01-03 od 13.8.2002. godine, kojim je odbačena kao neblagovremena žalba na rešenje istog organa broj 351-111/01-03 od 18.4.2002. godine, kojim je tužilji AA naloženo uklanjanje privremenog montažnog poslovnog objekta.

U tužbi kojom osporavaju zakonitost osporenog rešenja, tužilje navode da je pogrešio prvostepeni organ kada je žalbu tužilje smatrao neblagovremenom, jer tužilji AA nije na zakonit način dostavljeno rešenje od 18.4.2002. godine. Dostava ovog rešenja je pokušana na adresi aa, kada je navodno zatečen svekar tužilje, ali ona živi u posebnom porodičnom domaćinstvu na adresi vv. Nikakva obaveštenja kod svekra ili na njenoj adresi nisu ostavljena tako da upravni organi nisu mogli da smatraju da je dan uručenja rešenja od 18.4.2002. godine, 31.5.2002. godine već 9.8.2002. godine kada je tužilja AA lično ovo rešenje primila u službenim prostorijama upravnog organa. Predložile su da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima datim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Zainteresovanom licu Javnom preduzeću "Direkcija za urbanizam, građevinsko zemljište, putevi i izgradnju Valjevo" iz Valjeva sud je dostavio na odgovor tužbu, ali ovo lice nije izjavilo odgovor.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a na osnovu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba tužilje Biljane je osnovana, a tužba maloletne Bojane je nedozvoljena.

Iz spisa ove upravne stvari proizlazi da je tužilji Biljani dostava rešenja od 18.4.2002. godine, kojim je naloženo uklanjanje montažnog objekta, pokušana na adresi aa, i da je konstatovano da otac odbija prijem, a da će joj preneti poruku da dođe u Opštinu na šalter 20 i primi rešenje 24.4.2002. godine, uz konstataciju da tužilja nije dolazila. Zatim je na istoj adresi pokušana dostava poštom 31.5.2002. godine, kada tužilja nije zatečena na mestu dostave, a ostavljeno je obaveštenje da može podići pošiljku u pošti.

Tužilja u tužbi navodi da je njena adresa bb, a ne aa, a ona u upravnom postupku nije prijavila svoju adresu na broju aa, da bi joj pismena u ličnoj dostavi bila dostavljana na ovoj adresi niti ima dokaza u spisima da je na toj adresi na broju aa, bilo koja dostava stvarno izvršena. Sigurno je samo da je tužiljin svekar VV kao svoju adresu prilikom saslušanja pred nadležnim organom u ovoj upravnoj stvari, prijavio ulicu aa, a za tužiljinog pokojnog supruga u pravnim poslovima koje je zaključivao kao i u dozvolama izdatim od strane nadležnih organa kao adresa stana navedena je aa, ali i vv.

Imajući u vidu navedeno kao i činjenicu da na pouzdan način od strane prvostepenog organa nije utvrđena tačna adresa tužilje, a navodima tužbe se dovodi u sumnju da je ona adresa na koju je dostava pokušana tačna, Vrhovni sud Srbije je našao da je pogrešio tuženi organ prilikom donošenja osporenog rešenja kada je bez utvrđenja tačne adrese tužilje smatrao da je dostava zakonito izvršena.

U ponovnom postupku neophodno je utvrditi tačnu adresu tužilje i tek nakon toga može da se oceni da li je

dostava izvršena u smislu člana 77. ZUP-a, a u vezi sa tim proceniti i da li je zatečeno lice (otac po belešci na povratnici, svekar po navodima tužbe) pripadalo krugu lica iz člana 77. stav 2. ZUP-a kod koga je dostavljač mogao da ostavi obaveštenje da tužilja u određeni dan i čas bude u svom stanu ili na radnom mestu radi prijema pismena. Rešenje tuženog organa sadrži nejasne razloge u pogledu svojstva ovog lica, jer navodi da je to "otac odnosno svekar" i čak smatra da se radi o odraslom članu domaćinstva, a da za to u spisima uopšte nema dokaza. Prilikom donošenja drugostepenog rešenja povređen je zakon na štetu tužilje Biljane pa je Vrhovni sud Srbije primenom člana 38. stav 2. a u vezi člana 41. stav 2. ZUS-a tužbu uvažio i odlučio kao u dispozitivu presude pod stavom 1. pri čemu su primedbe suda obavezne za tuženi organ po članu 61. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96).

Kako maloletna tužilja Bojana nije učestvovala u upravnom postupku za uklanjanje objekta, a ni ulagala žalbu na rešenje od 18.4.2002. godine, njena tužba nije dozvoljena pa je Vrhovni sud Srbije odbacio primenom člana 28. stav 1. tačka 3. u vezi člana 12. ZUS-a i odlučio kao u dispozitivu presude pod stavom 2.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 29.3.2006. godine, U. 3104/04

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Vukica Latinović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ST